

היה מביא פרק שני סומה

מז:

עין משפט
גר מצוה

יא א"י פירא מאל
 מוחלת נרעם מאל
 קמ עשן לרל:
 זב ב מ"י פיר מאל
 קוטס מליצ:
 זד א"י פיר מאל
 מ"ה א"י פיר מאל
 מרה חזומה מאל
 קמ עשן לרל:
 לה ז"י פיר מאל גוס
 וחלמל אל ז קמ
 עשן ז טורעם חז"ע
 קמ עשן לרל וכסדר
 חלמל עשן ז טורעם מר
 חלמל עשן ז טורעם
 ז"י א"י פיר מאל
 מוחלת נרעם מאל
 קמ עשן לרל:
 לו ז"י פיר מאל
 קוטס מליצ:
 לח ז"י פיר מאל
 מרה חזומה מאל
 קמ עשן לרל:

הורה אור השלם

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
וַיֵּצֵא אֱלֹהִים אֶת שְׁמֵרָא
וַיֹּאמֶר וְאַתָּה וְזֶכְרְיָא וְנָבִית
וְיָדוּ אֶת כָּל שְׁמֵרָא
וְיִרְחֹץ וְכִבֵּשׂ אֶת גִּבּוֹר
וְיִרְחֹץ אֶת בִּשְׂרֵי כַּמִּים
וְיִרְבֵּא וְיִזְכֵּר
וְלִקְחָה עִץ אֶת אֲדָרִי
וְאֶת הַקָּבוֹב וְאֶת שְׂנֵי
הַלְעִילֹת וְאֶת הָאֶפֶס
הַזֶּה וְעָלַל אֹתָם בְּרִים
הַיֶּפֶס הַשְּׂדֵחֹת אֵלֶיךָ
וְאֵת הַזֶּה אֶת הַבֵּית
שֶׁעַ פְּנִימָה
וְיִרְבֵּא יֵד נָא
וְיִשְׁתָּן אֶת הָאֶפֶס
וְנִגְזַל אֶל כָּל דָּרֶשֶׁה
שֶׁל חַיִּים
וְיִרְבֵּא יֵד נָא
וְלִקְחָה לְמִנֵּה מִנֵּה
שֶׁפֶת הַחֲקָא וְתֵת
עֵץ מִן חַיִּים אֶל כָּל־
מִבְרַח יֵד נָא

זוספות שאנן

[illegible]

מִנִּי הִי עֵלָה. חִמָּה מִנִּי קֹא בְּעֵי מִיּוֹן לִדְלוֹ שִׁירָה הוּא אִם כֵּן תִּפְשׁוּת וְיִזְלֵל לֵדָה אִי־מִבְּרִיר לְהוּ הִיא דִּשְׁרִירָה אִי מִשּׁוֹם טַעֲמָה דִּכְפָּרִי וְלֹא שִׁירָה הוּא אִי מִשּׁוֹם דִּמְנָה נִחַת לִשְׁרִירָה: **מִבְּרִי** מִיִּם שֶׁרָם צָפּוּר יִבֵּר בָּהֶם וְכִסְמָה בְּרִיעֵיתָ הוּאֹה אֲנִיפּוּיָה. קִשִּׁיל לִרְבִּי רַבְּבָן אֲמִיר דִּרְבִּנָּה פְּלִיגֵי עֲלֵיהֶם וְכִסְמָה ג'.

מינין (נמר דף לה). קא חשיב ליה
עשר דביעות מממש חיותימ
ובדק פריך הסם ומו לזכא והא איזא
וומימי ממתינין הדכה ליה מביא
פסיילי של חרס וכו' וומשי בפלוגמא לא
קא מיירי והא דמזערע נמי פלוגמא
היא וקא חשיב ליה ווערסא דסא
פלוגמא דהכל לא דמיל פלגומא
דמיימי הסם כגון נוטלין לדיס לאחל
וואפילו לשנים ור' יוסי דפליג הסם
בפ"ק דמסכת דים (יה"א) ואמר לא סגי
ליה לשנים דביעות דבעי לאהרון נמי
דביעות וכן ממתינין היא מביא
פסיילי של חרס דמ"ק דרבי יהודה
לא סגי ליה דביעות וכן גבי ביטול
מי גריגס דקאמר תנא קמא כל סהול
אלא הכא רבנן מודו בפסות מדיעות
לא אפטר ולי נמי סגי דביעות
מיהו למחילה מביא חזי לוג דתנא
בירש פריך י"ד דמסכת נגעים כ"ל
מטהרין חל המזרע והיא מביא
פסיילי של חרס דהשא וועין למח
סוחי לוג מים חיים היא דתנן בפי' תמי
מדות (מנחות דף פה). דביעות מה
היתה משמש לירביעות מים למזרע
שר' שמשאל היא: **מביא** מים
דביעות מהם ובהם ובמה דביעות.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל אֲחִיכֶם וְהָיָה
אֲחֵיכֶם וְגו' וְרַבְּנָן לְמִנְיַן
לִישְׁמִיעָה סְמוּךְ לְמִנְיַן
וְלִקְבִלָּהּ לְדָם בְּמִנְיַן
מִינִיהָ ר' יִרְמְיָה מֵר'
אֵת הַמִּים קִטְנָה
מִהוּ א"ל לֹא אֲמִינָה
לְבַר מִהוֹלֵכְתָּא בַּצְּפוּר
לֶךְ גְּדוּלָּה שְׂמֻדְחָתָא אֲחֵי
שְׁנִרְחִית מִפְּנֵי הַמִּים ת'
פְּסוּל ור' שְׁמַעוֹן מִכְּבִּיעַ
דְּכַתְּבִי וְלִקְחוּ לְטַמְאָה
וְתִנְיָא אֲמַר ר"ש וְכִי עֵנִי
שִׁינָה הַכְּתוּב בְּמִשְׁמְעוֹ
נֹאמַר כֹּאן עֵפֶר וְנֹאמַר
עֵפֶר עַל גְּבִי מִים אָף
וְכֹה כֹאן הַקְּדִים עֵפֶר
הַקְּדִים עֵפֶר לְמִים כְּשֹׁמֵם
כְּתִיב כְּתִיב עֲלֵיו אֲלֵמָה
מִים חַיִּים אֵל כָּלִי אֲלֵמָה
רָצָה הוּא נִתְּן רָצָה הוּא נִתְּן
עֲלֵיו לְעֶרְבָן וְאִימָא עַל־
חַיּוֹתָן בְּכָלִי מָה
מִכְשִׁיר לְמַעְלָה אָף

לשון ספיקא אלא שהיה תמיה על דברי ר' ישמעאל דאמר רביעית לעולם עד לפסח יוכר כהן והא פסחים שאני ויכר שהמים מדחין אותו כגון קטנה ופסחמים שאין המים יוכרינו כגון גדולה והיכי קים לרבנן (דף קע"ג) דאמר ליה רבי ירמיה לרבי בורא מי קים להו לרבנן כי? שני מהלכתא וכו' **שינוה** הבדולח בשלשה ממה לרבי וכו' שני בגמל קדרון וידק לעפר וכן ואכות אותו טחון היטב עד אשר דק כחשיה נקראין עפר אצל פרה עיקר מלות שריפתה לאחר אפי' שאלה נשרפה חוצטין אותה במקלות משום אודין שלא נעשו אפר מיהו ע מפני כן שינה והאמר בצרכי יסויה הם (חולין דף פח:) דלכך שינוה

כדלעת מני. הא דקמי מגלחו מגלחו שניה כדחזוהי רבי עקיבא
 היא: **מאי הוה עלה.** כדנשי ללעיל (ע"א) אם אין שם עפר מהו שיתן
 שם אפר: ה"ג מיבא קרבובים ירק ומקדש קרבובים ירק הוא דהוי
 עפר וכו' ולא גרס ולא היא: ומקדש. נותני¹⁰ צבוקים והקוסם מקדשו
 ומחזקו ונותנו ונותני להם: עפר

סוּפָה. דְּכָמִיב (נִמְדָּה ה) אֵל הַמִּים
שִׁירָאָה עֲלִיָּן מְדַלָּה כְּמִיב (א)
כְּמִים: וְרוֹק יִמְכָּה. לַעֲנִי הַקּוֹמֵם
דְּכָמִיב לַעֲנִי הַקּוֹמֵם וְחֻלְלָה וְיִרְקָה
(דְּכָמִיב ה:). (א) וְאִפְרָה. דְּגִמְרִיָּה
שׁוּה גְמִירָה מְהַדְּדִי עֵפֶר סוּטָה וְאִפְרָה
פִּרְה דְּלִקְמָן: אִף דֵּס לָפֹר. שֶׁל
מְזוּרַע שְׁזוּמְטוּ אֵל כְּלִי חֶרֶם עַל מִים
חִים וְאִרְךְ שֶׁלֹּא יִתֵּן מִים אֲחֵלָּה כְּשִׁיעוֹר
שִׁיחָל דֵּס לָפֹר נִיכֵר כְּזֵן: סִלֵּי מִים
גֵּרֶם. וְלֹא גֵרֶם כְּמִים דֵּהָע עַל הַמִּים
הַחִים כְּמִיב בְּקֶרֶף: וְכִמְהָ הֵן
רִבִּיעִים. דְּמַפְסְרָה לְקָמָן: "בְּלָפֹר
דְּרוֹר. שִׁיעוֹרָה כְּמִים שְׁאִין כְּמִימָה
גְּדוּלָּה שְׁמַדְהָ אֵל הַמִּים וְלֹא קֻטְנָה
שְׁמַדְהָ מִפְּנֵי הַמִּים שְׁאִין רִבִּיעִים:
אֲטִיבִיל מְדִי וְכִמִּים. וְאִפְרָה אִין נִיכֵר:

קרא אחרינא כסיב. שמועס למך
המים והרן כן מעורבין מעיקרא:
ולעקטניהו לוורידא יאחוס יב:
אצטעמיו שלא ילא חסן יד: גדולה
ומדאס אס המים. שאין מים ניכר
מפני רוב הדס: לא פסין נפער
לכר מהילכתא. כל דבר אכמים
שנקבשו כההר אחריון: הקדים
עפר למס כבוטס פסול. דכתיב
ותן אל המים^א אלמא מים ברישא
וכתיב ושעה לה הכין את כל המורה
הוא^ב צדעין כקדר הכתוב בפרשה
זה הלן. כבוטס מזומו מפרשה
עפר אל המים דכתיב דא קח כהן
פרה עפר אל המים מזומו כן
מפרשה ולא חיתא ותמן עליו דוקא
לשמועס דא חסן אחריון יב:

לך לא תפיק נפשך
דורו שיעור רבנן אין
המים ואין לך טהנה
ההקדים עפר למים
ר"מ"ד רדבי שמעון
עפר שריפת החמאת
הוא והלא אפר הוא
לדון הימנו גזירה שוה
להלן עפר מה להלן
אין עפר על גבי מים
למים כשנר אף להלן
והחם מגלן תרי קראי
אפר ברישא וכתבי
מים ברישא הא כיצד
"ורבנן אל כלי" דדוקא
דוקא אל כלי שתתא
מצינו בכל מקום
אין מכשיר למעלה:
מתנ"

מאורע שמכשיר את המים להזאה אף כאן עפר מכשיר את המים: מחנה

ועודו בצפור שיהא דמה ניכר בעולם ברביעית דמיא דפ"ק דר"ה
ג' לפחות משלים אמר ליה לאו אמניא ק"ל לא חסיק נשקר לבר
הוא נקרא אפר עפר והבמבי (מלגס ז כג) וישרוק אותה
עפר (ובדמי ט) וי"ל אותן שלא נעשית אפר ע"י שריפה אלא זריבין
היו שם ארזין היו כותשין אותם בדליאת כספרי ודמתן כפ"ג דפרה
ר' מנחם שריפתה לאפר הוא: **שנייה** הברבור בשפיע. מימה ומי
אליבא דכ"ה ללמד שאפר נקרא עפר וי"ל תרמי שמת מינה:
האלות

במקומה עבר למעלה שהוא המכשיר את המים והיו למעלה, דטולי עלמא חודו דמאז להקדים ה
אף באן מבשיר למעלה. הלכך בע"כ סיפיה דקרא לנפיה ורישא לדרשה ל

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ת"ל מים כז"ל
ואות ב' נמתק: (ב) רש"י
ד"ה עפר וכו' כתיב ונתן
במים: (ג) ד"ה ואמר ל"ל
הודם ד"ה ודום:

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

לא תסע נסעך לר
והולכת. לנסק
בשבעה חמשה ימים
קודם שבו לרשע. ע
הקדש עפר
בנקדקד לרשע ככל
מ' מ' וקדש לנעם מ'
נאמר כן, ונאמר
עמל, עפר, ונאמר
כאן. נקדקד עפר, ה
בשבעה עפר מ' חמ
נעם ונעם הנער אל
ע' י' ק' ח' מ' ו'
הקדש עפר מ' ח' מ'
לרשע כנען עמל
למחלה. ונאמר
מ' ח' מ' אל כל.
תחנת חמשה ימים
אל כל ח' מ' ח' מ'
לרשע עפר, ונאמר
דל עפר מ' ח' מ'
לרשע, ונעם ח' מ'
לרשע ח' מ' ח' מ'
נאמר ח' מ' ח' מ'
לרשע ח' מ' ח' מ'
נאמר ח' מ' ח' מ'
לרשע ח' מ' ח' מ'
נאמר ח' מ' ח' מ'
לרשע ח' מ' ח' מ'

י"ס כדמתיב ומן העמר וגו',
רכן (שם).